

TÁGULÓ VILÁGEGYETEM

A rádió. Barna fadobozával,
világító, zöld szemével
egy zajos szörnyeteg.
Idegen hangokat csempészett
a lakásba. Elveszett a kint,
kiesett a bent, mint egy
beteg fog. A tévé. Lát-

hatóvá tette, amit nem kéne
látni. A lehetséges rosszat,
az elképzelhető bajt. A mozit
behozta a lakásba. Aztán
a hétköznapiakat. A
hazugság hétköznapijait.
A világ kezdett rá

hasonlítani. Az internet
megmutatta a szabadság
sötét véréét. Nem létező
ember. Valódi gyomorral,
béllel, segglyukkal. Az
internet szája büdös.
Sose mos fogat. Hermafrodita.

Aki beleszeret, számítógépvírust
kap el tőle. A gyerekük plüssállat.

76 SZÁNDÉKFÖLDRAJZ

Nem tudom, hogy mit akarjak. Nem akarom, hogy mit tudjak. Nem mit tudok, hogy akarjak. Hogy nem: tudom, akarom. Hogy igen: nem tudom, nem

akarom. Nem tudok határozni. De valami majd akkor is... Nem határozni tudok. Hanem mit ozni? Ozás? A határ megehúzása. A határ = szándék. Szándékok

ütközése. Határozatlanság. Határozni = akarni. Nem akarok akarni. Elhatározom, hogy nem határozok. Csak akaratot ne. Az akarat hanyatlása. Elhatározom, semmi akarat.

Az akarat határ. Nem akarok odáig menni, süllyedni, emelkedni.

Fekete lepke száll be
az éjszakai könyvesbolt
ajtáján. Egy olyan
kötetet keres, melynek
be tud csusszanni
a lapjai közé. A tengeri
szél ide tart a sikátoron.

Kék lepke száll be
a délelőtti könyvesbolt
ajtáján. Könyvlepkét
keres, de a fölívágtalan
verseskötet legtitkosabb
zugában, csak az
éjszaka szellemét találja.

Vörös lepke száll be
a délutáni könyvesbolt
ajtáján. Egy kacér nő
vállára települ, és beesik
a melltartója alá. A könyvekből
kiszabadulnak a szellemek.
A tengeri szél ide tart

a sikátoron. Szerelmes
betűkkel telnek meg a sorközök.

78 A REGGELIVENDÉG

Hajnalban az óceán
lélegzete kicsap a főtérre.
A díszkútban sirályok
verekednek. A beomlott
ház egyik ajtaja ottrekedt
3 emelet magasságban.
Valaki kinyitja. Belép.

Becsukja maga után.
De a szoba már rég
a földszintre távozott.
A vendég körülnéz, most
látja, hogy lépcső sincs,
ahol följöhetett volna.
Én nem lehetek szél,

gondolja, leül. Szélcsend
van. Egy sirály telepszik
az asztalra, beleiszik
az egyik csésze teába.
A felkelő nap odasüt.
Oszlani kezd a bizonytalanság.
A vendég mézes pirítóst kér.

Ami reggel történik velünk, az még
a múlt, ami este, csak képzelődés.

IDŐFICAM

79

Ami reggel történik velünk,
az még a múlt. Ami délelőtt,
az a jelen. Ebédre
valaki más életét
esszük, valahol másutt
vagyunk, mint ahol
lehetnénk, ha egyedül

lennénk. Az ebéd utáni
alvásban magunkat
álmodjuk. Az uzsonnát
a jövővel költjük el.
De nem ízlik neki, föl pattan,
máshová megy. Ami
este történik, képzelődés.

Még nem vagy felnőtt,
nem aludhatsz meztelen
nővel. Amikor elnyom
az álom, mint egy
cigaretta csikket, a múlt,
jelen, jövő átégnek lé-
legzeted vékony burkán.

Ami holnap reggel történik,
az a mai reggel.